Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

4. juuli 2024*

Eelotsusetaotlus – Põllumajandus – Ühine põllumajanduspoliitika – Määrus (EL) nr 1307/2013 – Artikkel 52 – Delegeeritud määrus (EL) nr 639/2014 – Artikli 53 lõige 1 – Tootmiskohustusega seotud toetusmeetmete toetuskõlblikkuse kriteeriumide kindlaksmääramine – Liikmesriikide pädevus – Delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014 – Artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktid 16 ja 18 – „Deklareeritud loomade“ ja „kindlaksmääratud loomade“ eristamine – Artikli 30 lõige 3 – Kindlaksmääratud loomade põhjal arvutatud toetus – Artikli 31 lõiked 1–3 – Halduskaristused deklareeritud loomade mittevastavuse korral – Ammlehmade pidamisega seotud tootmiskohustusega seotud toetuse taotlus – Riigisisestes õigusnormides kehtestatud poegimismäär, mida ei ole saavutanud kõik deklareeritud loomad – Määr, mis on saavutatud väiksema arvu loomadega – Riigisisene praktika, millega keeldutakse toetuse andmisest

Kohtuasjas C-538/22,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Fővárosi Törvényszéki (Pealinna Budapesti kohus, Ungari) 25. juuli 2022. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 11. augustil 2022, menetluses

SB

versus

Agrárminiszter,

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president T. von Danwitz, kohtunikud P. G. Xuereb (ettekandja) ja I. Ziemele,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Ungari valitsus, esindajad: Zs. Biró-Tóth ja M. Z. Fehér,

* Kohtumenetluse keel: ungari.

– Euroopa Komisjon, esindajad: V. Bottka ja A. Sauka,

olles 30. novembri 2023. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

kohtuotsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT 2014, L 181, lk 48) (komisjoni 4. mai 2016. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2016/1393 (ELT 2016, L 225, lk 41) muudetud redaktsioonis) (edaspidi „delegeeritud määrus nr 640/2014“), artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkte 16 ja 18, artikli 30 lõiget 3 ning artikli 31 lõikeid 1–3.

2 Taotlus on esitatud põllumajandustootja SB ja Agrárminiszteri (põllumajandusminister, Ungari) vahelises kohtuvaidluses seoses viimase keeldumisega anda SB-le tootmiskohustusega seotud toetust ammlehmade pidamiseks.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Määrus (EL) nr 1306/2013

3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT 2013, L 347, lk 549) artikli 63 „Alusetud maksed ja halduskaristused“ lõigetes 1 ja 2 on ette nähtud:

„1. Kui leitakse, et toetusesaaja ei vasta rahastamiskõlblikkuse tingimustele, ei täida põllumajandusalaste sektoripõhiste õigusaktidega ettenähtud toetuse andmise tingimustega seotud kohustusi või muid kohustusi, toetust ei maksta või selle maksmine lõpetatakse täielikult või osaliselt ja vajaduse korral vastavaid [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta] määruse (EL) nr 1307/2013[, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT 2013, L 347, lk 608),] artiklis 21 osutatud toetusõigusi ei määrata või nende määramine tunnistatakse kehtetuks.

[…]

2. Lisaks, kui põllumajandusalaste sektoripõhiste õigusaktidega on see ette nähtud, kohaldavad liikmesriigid ka halduskaristusi […]“.

Määrus nr 1307/2013

4 Määruse nr 1307/2013, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2017. aasta määrusega (EL) 2017/2393 (ELT 2017, L 350, lk 15) (edaspidi „määrus nr 1307/2013“), põhjenduses 4 on märgitud:

„Selgitamist vajab, et seoses käesolevas määruses sätestatud meetmetega tuleb kohaldada määrust [nr 1306/2013] ning kõnealuse määruse kohaselt vastu võetud sätteid. […]“.

5 Määruse nr 1307/2013 IV jaotis sisaldab 1. peatükki „Vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus“, mis sisaldab artiklit 52 „Üldeeskirjad“. Artiklis 52 on sätestatud:

„1. Liikmesriigid võivad anda põllumajandustootjatele tootmiskohustusega seotud toetust käesolevas peatükis sätestatud tingimustel (käesolevas peatükis „tootmiskohustusega seotud toetus“).

[…]

6. Tootmiskohustusega seotud toetus on tootmise piiramise kava, mille raames antakse iga-aastast toetust kindlaksmääratud pindala ja saagikuse alusel või kindlaksmääratud loomade arvu alusel ning mille puhul järgitakse rahalisi ülemmäärasid, mille liikmesriigid määravad kindlaks iga meetme jaoks ja mille nad teatavad [Euroopa K]omisjonile.

[…]

9. Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine ning vältida topeltrahastamist muu sarnase toetusvahendi alusel, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 70 vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse:

a) tootmiskohustusega seotud toetuse andmise tingimused;

b) eeskirjad kooskõla kohta muude liidu meetmetega ning toetuse kumuleerumise kohta.

[…]“.

6 Määruse artiklis 53 „Finantssätted“ on loetletud otsused vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse kohta, mida liikmesriigid võivad vastu võtta.

7 Määruse artikli 54 „Teavitamine“ lõikes 1 on sätestatud:

„Liikmesriigid teavitavad artiklis 53 osutatud otsustest komisjoni hiljemalt kõnealuses artiklis osutatud kuupäevadeks. […]“.

Delegeeritud määrus nr 639/2014

8 Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (ELT 2014, L 181, lk 1), mida

on muudetud komisjoni 9. juuli 2018. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2018/1784 (ELT 2018, L 293, lk 1) (edaspidi „delegeeritud määrus nr 639/2014“), artikli 53 „Toetuse andmise tingimused“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Liikmesriigid sätestavad toetuskõlblikkuse kriteeriumid tootmiskohustusega seotud toetuse meetmete jaoks kooskõlas määruses [nr 1307/2013] esitatud raamistikuga ning käesolevas määruses sätestatud tingimustega.“

9 Delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 67 „Vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust käsitlevad teated“ lõikes 1 on sätestatud:

„Määruse [nr 1307/2013] artikli 54 lõikes 1 osutatud teated sisaldavad käesoleva määruse I lisas loetletud üksikasju.“

10 Delegeeritud määruse nr 639/2014 I lisas „Komisjonile artikli 67 lõike 1 kohaselt esitatava teabe sisu“ on sätestatud:

„Teave hõlmab järgmist:

[…]

3) iga toetusmeetme kirjeldus, mis sisaldab vähemalt järgmist:

[…]

f) kohaldatavad toetuskõlblikkuse tingimused;

[…]“.

Delegeeritud määrus nr 640/2014

11 Delegeeritud määruse nr 640/2014 põhjendustes 1, 28 ja 31 on märgitud:

„(1) […] Määrusega [nr 1306/2013] on komisjoni volitatud võtma vastu delegeeritud õigusakte ja rakendusakte. Selleks et tagada süsteemi sujuv toimimine uues õigusraamistikus, tuleb nimetatud õigusaktidega võtta vastu teatavad eeskirjad. […]

[…]

(28) Loomapidamistoetuskavade alusel esitatud toetusetaotluste ja loomadega seotud toetusmeetmete alusel esitatud maksetaotluste puhul toob nõuete rikkumine kaasa asjaomase looma toetuskõlbmatuks tunnistamise. Toetust tuleks vähendada alates nõuete rikkumisega seotud esimese looma avastamisest, kuid vähendamismäärast olenemata peaks halduskaristus olema leebem, kui nõuete rikkumisi leitakse üksnes kuni kolme looma puhul. Kõikidel muudel juhtudel peaks halduskaristuse rangus sõltuma nende loomade osakaalust, kelle puhul nõuete rikkumisi on leitud.

[…]

(31) Maaelu arengu toetuse meetmetega seotud toetuse andmisest keeldumise ja sellise toetuse tühistamise ning sellekohaste halduskaristuste kehtestamise korral tuleks lähtuda hoiatavuse proportsionaalsuse põhimõttest. Toetuse andmisest keeldumised ja nende tühistamised tuleks liigitada vastavalt väljaselgitatud rikkumise raskusastmele, ulatusele, kestusele ja kordumisele. Toetuse andmisest keeldumise ja selle tühistamise ning halduskaristuste puhul tuleks toetuskõlblikkuskriteeriume ja kohustusi silmas pidades võtta arvesse eri toetusmeetmete iseärasusi. Eeskirjade ränga rikkumise korral või juhul, kui toetusesaaja esitas toetuse saamiseks võltsitud tõendeid, tuleks toetuse andmisest keelduda ja määrata halduskaristus. Halduskaristused peaksid ulatuma kuni ühe toetusmeetme või tegevusliigi või kõikide toetusmeetmete või tegevusliikide reguleerimisalast täieliku väljaarvamiseni kindlaksmääratud ajavahemikuks.“

12 Delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 „Mõisted“ lõikes 1 on sätestatud:

„[…]

Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:

[…]

2) „nõuete rikkumine“ –

a) määruse [nr 1306/2013] artikli 67 lõikes 2 osutatud toetuse andmisega seotud toetuskõlblikkustingimuste või kulu- või muude kohustuste täitmata jätmine või, […]

[…]

13) „loomatoetuste kava“ – määruse [nr 1307/2013] IV jaotise 1. peatükis sätestatud vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetusmeede, mille puhul makstakse igal aastal toetust kvantitatiivselt piiritletud summa ulatuses vastavalt loomade kindlaksmääratud arvule;

[…]

15) „loomapidamistoetuse taotlus“ – taotlused sellise toetuse saamiseks, mida makstakse määruse [nr 1307/2013] IV jaotise 1. peatükis sätestatud liikmesriikide jaoks vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse raames igal aastal kvantitatiivselt piiritletud summa ulatuses vastavalt loomade kindlaksmääratud arvule;

16) „deklareeritud loomad“ – loomad, kelle kohta on loomatoetuste kava raames esitatud loomapidamistoetuse taotlus või loomatoetusmeetme kohane maksenõue;

[…]

18) „kindlaksmääratud loom“ –

a) loomatoetuste kava tähenduses loom, kelle puhul on kõik toetuseeskirjades sätestatud tingimused täidetud, või

b) loomatoetusmeetme tähenduses loom, kes on identifitseeritud halduskontrolli või kohapealse kontrolli käigus;

[…]“.

13 Delegeeritud määruse nr 640/2014 II jaotis „Ühtne haldus- ja kontrollisüsteem“ sisaldab IV peatükki „Otsetoetuste kavadega ning ühtses haldus- ja kontrollisüsteemis sisalduvate maaelu arengu meetmetega seotud toetuste ja halduskaristuste arvutamine“, mille 4. jagu „Loomapidamistoetuskavade alusel esitatud loomapidamistoetusetaotlustel põhinev vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus ja loomadega seotud toetusmeetmete alusel esitatud maksetaotlustel põhinev maaelu arengu toetus“ sisaldab artiklit 30 „Arvutamise alus“. Artikli 30 lõigetes 1–3 on ette nähtud:

„1. Toetust ei tohi mingil juhul maksta suurema arvu loomade eest, kui on toetuse- või maksetaotluses märgitud.

2. Põllumajandusliku majapidamise loomi käsitatakse kindlaksmääratuna üksnes siis, kui nad on toetuse- või maksetaotluses identifitseeritud. Identifitseeritud loomi võib ilma toetusõigust kaotamata asendada juhul, kui pädev asutus ei ole toetusesaajale veel teatanud toetuse- või maksetaotlusega seotud nõueterikkumisest ega oma kavatsusest teha kohapealset kontrolli. Kui liikmesriik ei kasuta maksetaotluste esitamata jätmise võimalust vastavalt eeskirjadele, mille komisjon on kehtestanud määruse [nr 1306/2013] artikli 78 punkti b alusel, tagab ta igal juhul olukorra, et on täiesti selge, millised loomad on toetusesaajate taotlustega hõlmatud.

3. Ilma et see piiraks artikli 31 kohaldamist, arvutatakse toetus kindlaksmääratud loomade alusel, kui toetuse- või maksetaotluses deklareeritud loomade arv ületab haldus- või kohapealse kontrolli tulemusel kindlaks määratud arvu.“

14 Delegeeritud määruse nr 640/2014 artiklis 31 „Loomatoetuskavade või loomatoetusmeetmete alusel toetuse saamiseks deklareeritud loomadega seoses määratavad halduskaristused“ on sätestatud:

„1. Kui loomatoetuskava alusel esitatud toetusetaotluse või loomadega seotud toetusmeetme alusel esitatud maksetaotluse või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahel, vähendatakse toetuse kogusummat, mis toetusesaajal on õigus asjaomasel taotlusaastal selle toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel saada, käesoleva artikli lõike 3 kohaselt kindlaks määratava protsendi võrra, kui nõuete rikkumisi ei leita rohkem kui kolme looma puhul.

2. Kui nõuete rikkumisi avastatakse rohkem kui kolme looma puhul, vähendatakse toetuse kogusummat, mida toetusesaajal on õigus asjaomasel taotlusaastal lõikes 1 osutatud toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel saada:

a) kooskõlas lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui see ei ületa 10%;

b) kooskõlas lõikega 3 määratav protsent kahekordselt, kui see ületab 10%, kuid ei ole suurem kui 20%.

Kui lõike 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäär on suurem kui 20%, ei anta toetusesaajale asjaomasel taotlusaastal toetust, millele tal oleks toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel artikli 30 lõike 3 kohaselt õigus olnud.

Kui lõike 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäär on suurem kui 50%, ei anta toetusesaajale asjaomasel taotlusaastal toetust, millele tal oleks toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel artikli 30 lõike 3 kohaselt õigus olnud. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahele. Kui kõnealust summat ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni [6. augusti 2014. aasta] rakendusmääruse (EL) nr 908/2014[, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses makse- ja muude asutustega, finantsjuhtimisega, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmisega, kontrollieeskirjadega, tagatistega ja läbipaistvusega (ELT 2014, L 255, lk 59),] artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

Muude liikide puhul kui need, millele on osutatud käesoleva määruse artikli 30 lõigetes 4 ja 5, võivad liikmesriigid otsustada määrata kindlaks loomade arvu, mis erineb käesoleva artikli lõigetega 1 ja 2 ette nähtud kolme looma künnisest. Kõnealuse arvu kindlaksmääramisel tagavad liikmesriigid, et see on kõnealuse künnisega sisuliselt samaväärne, võttes muu hulgas arvesse loomühikuid ja/või eraldatud abi- või toetuse summat.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud protsendimäärade kehtestamiseks jagatakse loomatoetuskava või loomatoetusmeetme või sellega seotud tegevuse liigi alusel deklareeritud selliste loomade arv, kelle puhul on leitud nõuete rikkumisi, sama loomatoetuskava või loomatoetusmeetme või selle toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel kindlaksmääratud selliste loomade arvuga, kes on hõlmatud toetuse- või maksetaotlusega või asjaomaseks taotlusaastaks sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigiga.

[…]“.

Rakendusmäärus nr 809/2014

15 Komisjoni 17. juuli 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT 2014, L 227, lk 69), mida on muudetud komisjoni 14. detsembri 2015. aasta rakendusmäärusega (EL) 2015/2333 (ELT 2015, L 329, lk 1) (edaspidi „rakendusmäärus nr 809/2014“), artiklis 15 „Ühtse taotluse või maksetaotluse muudatused ning muudatused pärast esialgset kontrolli“ on ette nähtud:

„1. Pärast ühtse taotluse või maksetaotluse esitamise lõpptähtpäeva võib üksikuid põlde või üksikud toetusõigusi lisada ühtsesse taotlusse tingimusel, et peetakse kinni asjaomaste otsetoetuskavade ja/või maaelu arengu meetmete nõuetest.

[…]

3. Kui pädev asutus on juba teavitanud toetusesaajat ühtses taotluses või maksetaotluses avastatud nõuete rikkumisest või kui pädev asutus on teatanud toetusesaajale oma kavatsust teha kohapealset kontrolli või kui kohapealse kontrolli käigus avastatakse nõuete rikkumine, siis ei ole nõuete rikkumisega seotud põldude puhul lõike 1 kohaste muudatuste tegemine lubatud.

[…]“.

16 Rakendusmääruse artikli 21 „Nõuded seoses loomapidamistoetuse taotlustega või loomatoetusmeetmete raames esitatud maksetaotlustega“ lõikes 1 on sätestatud:

„Delegeeritud määruse [nr 640/2014] artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktis 15 määratletud loomapidamistoetuse taotlus või kõnealuse määruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktis 14 määratletud loomatoetusmeetmed sisaldavad kogu vajalikku teavet rahastamiskõlblikkuse kindlaksmääramiseks, eelkõige järgmist:

a) toetusesaaja isikuandmed;

b) viide ühtsele taotlusele, kui see on juba esitatud;

c) loomade arv iga liigi kohta, mille puhul loomapidamistoetuse taotlus või maksetaotlus esitatakse, ja veiste puhul looma identifitseerimiskood;

[…]“.

Ungari õigus

17 Põllumajandus- ja maaelu arengu ministri 13. märtsi 2015. aasta määruse nr 9 tootmiskohustusega seotud otsetoetuste andmise eeskirjade kohta (9/2015. (III. 13.) FM rendelet a termeléshez kötött közvetlen támogatások igénybevételének szabályairól) (edaspidi „ministri määrus nr 9/2015“) § 4 on sõnastatud järgmiselt:

„[…]

(2) Riigikassa teeb toetuse kohta otsuse pärast komisjoni delegeeritud määruses (EL) nr 640/2014 […] ette nähtud kontrollide läbiviimist […] ning nendes sätestatud vähendamiste ja muude halduskaristuste eeskirju arvesse võttes.

[…]

(4) Kui kontrolli käigus ei täideta toetuse andmise tingimusi, sealhulgas nõuetele vastavuse tingimusi, tuleb toetussumma määramisel seoses II peatükis sätestatud toetustega kohaldada komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklites 13, 15, 30–32, 34 ja 37–41 sätestatud õiguslikke tagajärgi […].

[…]“.

18 Määruse § 7 lõikes 3 on sätestatud:

„Minimaalne toetuskõlblike loomade arv on üks, arvestades põllumajandus- ja maaelu arengu ministeeriumi 13. märtsi 2015. aasta määruse nr 8 põllumajandustootjatele otsetoetuste taotlemise korra kohta § 2 lõikes 2 kehtestatud tingimust.“

19 Nimetatud määruse § 11 lõike 1 punktis e on sätestatud:

„Ammlehmatoetust on õigus saada põllumajandustootjal […], kelle toetuse saamiseks deklareeritud karjast moodustavad rohkem kui 50% lihatootmiseks ette nähtud vasikad ja alla 30% toetusetaotluses nimetatud loomadest on asjaomasel aastal poeginud, kusjuures toetusetaotluses märgitud

emasloomadel loomapidamisperioodil sündinud vasikaid tuleb vähemalt üks kuu pärast sündi hoida emaga samas karjas […]“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

20 SB esitas 9. mail 2019 põllumajandustoetuste andmiseks pädevale asutusele taotluse maksta talle 11 ammlehma pidamise eest tootmiskohustusega seotud toetust.

21 See asutus jättis 25. juuni 2020. aasta otsusega SB taotluse rahuldamata põhjendusel, et taotluses nimetatud ajavahemikul oli 11 lehmast poeginud ainult kolm, mis vastas 27% poegimismäärale. Seega ei olnud täidetud ministri määruse nr 9/2015 § 11 lõike 1 punktis e ette nähtud nõue, et poegimismäär peab olema vähemalt 30% taotluses nimetatud loomadest. Seetõttu leidis ta, et ükski taotluses deklareeritud loomadest ei olnud toetuskõlblik ning et delegeeritud määruse nr 640/2014 artikkel 31 ei olnud kohaldatav.

22 Põllumajandusminister kinnitas 16. novembri 2020. aasta otsusega 25. juuni 2020. aasta otsust.

23 SB esitas 16. novembri 2020. aasta otsuse peale kaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule, Fővárosi Törvényszékile (Pealinna Budapesti kohus, Ungari), väites, et põllumajandusminister rikkus õigusnormi, esiteks jättes kohaldamata delegeeritud määruse nr 640/2014 artiklites 30 ja 31 ette nähtud õiguslikud tagajärjed, sanktsioonid ja vähendamised, millele on viidatud ministri määruse nr 9/2015 § 4 lõigetes 1–3, ning teiseks jättes arvesse võtmata kindlaksmääratud loomade arvu selle delegeeritud määruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 tähenduses ja nõuetele mittevastavate loomade arvu ning võttes arvesse üksnes deklareeritud loomade arvu nimetatud delegeeritud määruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 16 tähenduses. Sama delegeeritud määruse artikli 30 lõike 3 sõnastuse kohaselt tuleb toetussumma arvutada kindlaksmääratud loomade arvu alusel.

24 SB väidab eelotsusetaotluse esitanud kohtus samuti, et delegeeritud määruses nr 640/2014 ei ole nõutud, et toetuse taotleja täidaks selle toetuse andmise tingimusi kõigi deklareeritud loomade puhul. Selles delegeeritud määruses on väikeste puuduste korral ette nähtud kõnealuse toetuse vähendamine. SB on seisukohal, et käesoleval juhul oleks kümmet tema looma tulnud lugeda „kindlaksmääratuks“, st loomadeks, kes vastavad toetuse andmise tingimustele nimetatud delegeeritud määruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 tähenduses. Kuna kolm neist loomadest olid poeginud, oli kümne tema lehma puhul nõutav 30% poegimismäär saavutatud.

25 Nii oli SB-l delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 3 ja artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 alusel õigus saada toetust kümne lehma eest, isegi kui selle delegeeritud määruse artikli 31 lõigete 1 ja 3 alusel oleks toetust tulnud sel juhul vähendada, võttes arvesse nõuetele mittevastavate loomade arvu.

26 Põllumajandusminister väidab eelotsusetaotluse esitanud kohtus, et delegeeritud määruse nr 640/2014 artikkel 31 ei ole kohaldatav. Ministri seisukohast puudutab asjaolu, et poegimismäär ei vasta ministri määruse nr 9/2015 § 11 lõike 1 punktis e ettenähtule, kõiki deklareeritud loomi, kelle kohta on esitatud toetuse maksmise taotlus. Ta väidab samuti, et delegeeritud määruse artiklis 31 on sätestatud eeskirjad, mida tuleb kohaldada teatavate loomade mittevastavuse korral, samas kui käesoleval juhul ei järginud SB ise toetuse andmise tingimusi, kuna tema kariloomade puhul ei olnud täidetud minimaalne poegimismäär. Lõpuks märgib

põllumajandusminister delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 53 lõikele 1 tuginedes, et toetusetaotluste abikõlblikkuse kriteeriumide kindlaksmääramine kuulub liikmesriikide pädevusse.

27 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on tekkinud esimesena küsimus, kas delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõikega 3 ja artikli 31 lõikega 3 on vastuolus selline liikmesriigi praktika, mille kohaselt taotlus maksta ammlehmade pidamisega seotud tootmiskohustusega seotud toetust lükatakse tervikuna tagasi, kui deklareeritud loomade puhul ei ole täidetud selle liikmesriigi õigusnormides nõutud poegimismäär, isegi kui see määr on väiksema arvu loomade puhul saavutatud.

28 Sellega seoses leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus sarnaselt SB-ga, et liidu seadusandja tahe, mis peegeldub delegeeritud määruse nr 640/2014 põhjendustes 28 ja 31, oli see, et toetuse andmise tingimuste osaline täitmine ei too kaasa toetuse maksmata jätmist, vaid vähendatud toetuse maksmist.

29 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib samuti, et delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktist 18 näib tulenevat, et selles määruses eristatakse toetuse taotleja deklareeritud loomade kategooriat ja kindlaksmääratud loomade kategooriat, kuna selles sättes esitatud määratluse kohaselt on kindlaksmääratud loom selline loom, kelle puhul on täidetud kõik toetuse andmisele kohaldatavad tingimused.

30 Sellest nimetatud sättes esitatud määratlusest, toetuse arvutamise alusest, mis määratakse kindlaks delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 alusel, ning teatavate deklareeritud loomade nõuetele mittevastavuse eest määratava sanktsiooni summast, mis määratakse kindlaks selle delegeeritud määruse artikli 31 alusel, tuleneb, et liidu seadusandja eelistas loomade vastavust kontrollida individuaalselt.

31 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei võimalda kõnealune riigisisene praktika aga eristada deklareeritud loomi kindlaksmääratud loomadest, mis on vastuolus delegeeritud määruse nr 640/2014 sätetega, mis põhinevad kaalumis- ja proportsionaalsuse põhimõtetel ning milles on ette nähtud sanktsioon puuduste eest toetuse vähendamise näol ja üksnes tõsise mittevastavuse korral taotluse rahuldamata jätmine.

32 Teisena on eelotsusetaotluse esitanud kohtul tekkinud küsimus, millist meetodit tuleb järgida, et teha kindlaks jagatis, mis võimaldab kindlaks määrata toetuse vähendamise vastavalt delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 31 lõikele 3.

33 Kolmandana soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas jagatav summa tuleb korrutada 100-ga.

34 Neil asjaoludel otsustas Fővárosi Törvényszék (Pealinna Budapesti kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõikega 3 on selle määruse põhjendusi 28 ja 31, artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkte 16 ja 18 ning artikli 31 lõikeid 1–3 arvesse võttes kooskõlas selline liikmesriigi praktika, mille kohaselt maksetaotlus ammlehmade pidamise eest tootmiskohustusega seotud toetuse saamiseks tuleb – juhul, kui toetuse saamiseks liikmesriigi kehtestatud kriteeriumi järgi on poegimismäär deklareeritud loomade arvu kohta

väiksem kui nõutud – jätta tervikuna rahuldamata ka siis, kui nõutav poegimismäär on saavutatud väiksemaarvulises deklareeritud loomade rühmas, kuna riigi õigusaktides nõutust väiksem poegimismäär tähendab, et ükski deklareeritud loom ei ole toetuskõlblik?

2. Kas juhul, kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, tuleb käesoleval juhul toetuskõlblike loomade arv kindlaks määrata delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 ja artikli 30 lõike 3 tähenduses, võttes arvesse selle määruse põhjendustes 28 ja 31 sätestatud astme ja proportsionaalsuse nõudeid ning ka esimeses eelotsuse küsimuses viidatud ühenduse õigusnormide sätteid, kui poegimismäär on väiksem kui riigisisestes õigusnormides ette nähtud:
   a) võttes toetuskõlblike loomadena arvesse ainult poeginud loomi või
   b) võttes toetuskõlblike loomadena arvesse loomi, kes deklareeritud loomade hulgast moodustavad rühma, milles on riigisisestes õigusnormides ette nähtud poegimismäär saavutatud?

3. Kas delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõiget 3, artikli 31 lõikeid 1 ja 2 ning põhjenduses 31 nimetatud proportsionaalsuse nõuet arvestades tuleb selle määruse artikli 31 lõiget 3 tõlgendada nii, et halduskaristuse aluse kindlaksmääramiseks tuleb kindlaks määrata nõuetele mittevastavate loomade ja nõuetele vastavate loomade vaheline suhtarv või deklareeritud ja nõuetele vastavate loomade ning ülejäänud loomade suhtarv ning lisaks tuleb selliselt saadud jagatis protsendi arvutamiseks veel korrutada 100-ga?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

35 Esimese küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõiget 3, arvestades selle delegeeritud määruse põhjendusi 28 ja 31, artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkte 16 ja 18 ning artikli 31 lõikeid 1–3, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi selline praktika, mis seisneb selles, et tootmiskohustusega seotud toetuse taotlus jäetakse tervikuna rahuldamata, kui ei ole täidetud riigisiseses õiguses selle toetuse saamiseks ette nähtud tingimus, nimelt nõue, et kõnealuse toetuse taotluses deklareeritud loomade puhul peab olema saavutatud 30% poegimismäär, selle asemel et piirduda toetuse vähendamisega, kohaldades nimetatud delegeeritud määruse artikli 31 lõigetes 1–3 ette nähtud haldussanktsioone.

36 Kõigepealt tuleb märkida, et Ungari valitsus väidab oma kirjalikes seisukohtades, et kõnealune riigisisene praktika on vastuolus ministri määruse nr 9/2015 § 11 lõike 1 punktiga e, milles on ette nähtud, et nende loomade puhul, kelle eest tootmiskohustusega seotud toetust taotleti, tuleb saavutada vähemalt 30% poegimismäär, kuna liikmesriigi seadusandja eesmärk ei olnud seada seda määra toetuse andmise tingimuseks, vaid näha ette selle arvutamise meetod.

37 Riigisisese õiguskorra sätete tõlgendamise kohta olgu meenutatud, et Euroopa Kohus peab põhimõtteliselt tuginema eelotsusetaotlusest tulenevatele hinnangutele. Nimelt ei ole Euroopa Kohus väljakujunenud kohtupraktika kohaselt pädev tõlgendama liikmesriigi õigust (5. detsembri 2023. aasta kohtuotsus Deutsche Wohnen, C-807/21, EU:C:2023:950, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

38 Eelotsusetaotlusest nähtub aga, et asjaomase halduspraktika kohaselt peab deklareeritud loomade puhul olema taotlusaastal saavutatud vähemalt 30% poegimismäär. Seda määra, mis on ette nähtud ministri määruse nr 9/2015 § 11 lõike 1 punktis e, käsitatakse tootmiskohustusega seotud toetuse andmise tingimusena, mistõttu juhul, kui toetusetaotluses deklareeritud loomad ei vasta sellele tingimusele, tuleb taotlus jätta tervikuna rahuldamata. Seega tuleb lähtuda eeldusest, et selles määruses ette nähtud minimaalne 30% poegimismäär on tootmiskohustusega seotud toetuse andmise tingimus, mis on seotud toetusetaotluses deklareeritud loomade arvuga.

39 Kuna tõlgendust, mida pooldavad eelotsusetaotluse esitanud kohus ja SB, võib pidada selliseks, mis seab kahtluse alla liikmesriikide võimaluse määrata kindlaks tootmiskohustusega seotud toetuse andmise tingimused, mis peavad olema täidetud kõikide deklareeritud loomade puhul, siis tuleb märkida, et delegeeritud määruse nr 639/2014, mis võeti vastu määruse nr 1307/2013 artikli 52 lõike 9 alusel, artikli 53 – mille pealkiri on nimelt „Toetuse andmise tingimused“ – lõikes 1 on ette nähtud, et liikmesriigid sätestavad toetuskõlblikkuse kriteeriumid tootmiskohustusega seotud toetuse meetmete jaoks kooskõlas määruses nr 1307/2013 esitatud raamistikuga ning selles delegeeritud määruses sätestatud tingimustega.

40 Liikmesriigid, kes teevad otsuse vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse andmise kohta või vaatavad selle otsuse läbi, on vastavalt määruse nr 1307/2013 artiklile 54 koostoimes selle määruse artikli 53 lõikega 6 ja delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 67 lõikega 1 kohustatud teavitama komisjoni selle kohta tehtud otsustest. Delegeeritud määruse nr 639/2014 I lisa punkti 3 alapunkti f kohaselt peavad nad komisjonile esitatavates teatistes täpsustama iga toetusmeetme toetuskõlblikkuse tingimused.

41 Käesoleva kohtuotsuse kahes eelmises punktis nimetatud sätetest tuleneb, et liikmesriikidel on – tingimusel, et nad järgivad määrusega nr 1307/2013 kehtestatud raamistikku ja delegeeritud määruses nr 639/2014 sätestatud tingimusi – kaalutlusõigus tootmiskohustusega seotud toetusmeetmete toetuskõlblikkuse kriteeriumide või tingimuste kindlaksmääramisel, nagu märkis sisuliselt kohtujurist oma ettepaneku punktis 28.

42 Kui aga liikmesriik määratleb oma kaalutlusõiguse raames delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 53 lõike 1 tähenduses „toetuskõlblikkuse kriteeriumina“ kriteeriumi, millele peavad vastama kõik deklareeritud loomad, nagu on kõne all käesolevas asjas, ja kui see kriteerium ei ole täidetud, siis ei saa ühtegi deklareeritud looma põhimõtteliselt pidada „kindlaksmääratud loomaks“ selle delegeeritud määruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 tähenduses.

43 Lisaks näib minimaalne 30% poegimismäär, mille eesmärk on – nagu nähtub Ungari valitsuse seisukohtadest – innustada põllumajandustootjaid oma karja püsivalt säilitama või isegi suurendama, taotletava eesmärgi saavutamiseks sobiv.

44 Mis puudutab esimeses eelotsuse küsimuses viidatud delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõiget 3, siis on selles sättes ette nähtud, et ilma et see piiraks delegeeritud määruse artikli 31 kohaldamist, arvutatakse toetus kindlaksmääratud loomade alusel, kui toetuse- või maksetaotluses deklareeritud loomade arv ületab haldus- või kohapealse kontrolli tulemusel kindlaks määratud arvu.

45 Selle sätte sõnastusest tuleneb, et juhul, kui kindlaksmääratud loomade arv on väiksem kui taotluses deklareeritud loomade arv, tuleb toetuse summa arvutada kindlaksmääratud loomade arvu alusel. Seega võib taotletud toetust anda väiksemale arvule loomade eest, kui on deklareeritud abitaotluses.

46 Delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõiget 3 ei kohaldata siiski juhul, kui ei ole ühtegi kindlaksmääratud looma, nagu käesoleval juhul. Eelkõige ei ole selles sättes kindlaks määratud tootmiskohustusega seotud toetuse andmise tingimusi, kuna nende kindlaksmääramine kuulub vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktides 39–41 tõdetule liikmesriikide pädevusse. Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 30, on nimetatud artikli 30 lõikes 3 üksnes kindlaks määratud kriteeriumid, mida tuleb tootmiskohustusega seotud toetuse arvutamisel arvesse võtta. Seda tõlgendust kinnitab artikli 30 pealkiri „Arvutamise alus“.

47 Delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõiget 3 ei saa seega tõlgendada nii, et sellega kehtestatakse kohustus kohaldada toetuse andmise tingimust, mis hõlmab kõiki taotluses deklareeritud loomi, väiksemale arvule loomadele.

48 Mis puudutab esimeses eelotsuse küsimuses osutatud delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teist lõiku, siis see säte piirdub punktis 16 kategooria „deklareeritud loomad“ määratlemisega loomadena, kelle kohta on esitatud toetusetaotlus, ning punktis 18 kindlaksmääratud loomade kategooria määratlemisega. „Kindlaksmääratud loom“ on selle delegeeritud määruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 alapunkti a kohaselt loomatoetuste kava tähenduses loom, kelle puhul on kõik toetuseeskirjades sätestatud tingimused täidetud, ning nimetatud delegeeritud määruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 18 alapunkti b kohaselt loomatoetusmeetme tähenduses loom, kes on identifitseeritud halduskontrolli või kohapealse kontrolli käigus. Nimetatud säte ei näe siiski ette kohustust kohaldada väiksemale arvule loomadele toetuse andmise tingimust, mida peavad täitma kõik deklareeritud loomad, nagu kõnealune minimaalne poegimismäär, nii et teatavad deklareeritud loomad oleksid kindlaks määratud.

49 Mis puudutab delegeeritud määruse nr 640/2014 artiklit 31, millele esimeses küsimuses on viidatud, siis selle artikli pealkiri on „Loomatoetuskavade või loomatoetusmeetmete alusel toetuse saamiseks deklareeritud loomadega seoses määratavad halduskaristused“ ning selle lõigetes 1–3 on ette nähtud, et toetust vähendatakse, kui on tuvastatud erinevus deklareeritud loomade ja selle delegeeritud määruse artikli 30 lõike 3 kohaselt toetusetaotluses kindlaks määratud loomade vahel.

50 Nimetatud delegeeritud määruse artikli 31 lõike 1 sõnastusest nähtub, et artiklis 31 ette nähtud vähendamisi kohaldatakse üksnes sama delegeeritud määruse artikli 30 lõikes 3 nimetatud juhul. Lisaks, nagu kinnitab artikli 31 pealkiri, on selle artikli eesmärk reguleerida toetusetaotluse mittevastavuse korral kohaldatavaid karistusi. Eelkõige eeldab selles artiklis ette nähtud vähenduste kohaldamine, et õigus toetusele on olemas ning seega – nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 44 ja 46 märkis – on toetusekõlblikkuse kriteeriumid põhimõtteliselt täidetud, ja niisiis ei ole nende eesmärk – nagu ka delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 3 puhul – reguleerida toetuse andmise tingimusi kui selliseid.

51 Sellest järeldub, et ei delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõikega 3 ega selle määruse artikliga 31 ei ole vastuolus kõnealune haldustava, millele on osutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 38.

52 Delegeeritud määruse nr 640/2014 põhjendused 28 ja 31, millele esimeses küsimuses viidatakse, ei sea seda tõlgendust kahtluse alla.

53 Ühelt poolt, kuigi selle delegeeritud määruse põhjendusest 28 nähtub, et nõuete rikkumine toob kaasa asjaomase looma toetuskõlbmatuks tunnistamise, ei saa väljendi „asjaomane loom“ kasutamist mõnes keeleversioonis ainsuses tõlgendada nii, et see kohustab kohaldama väiksemale arvule loomadele toetuse andmise tingimust, mis hõlmab kõiki taotluses deklareeritud loomi. Seda üldmõistet tuleb mõista kui „asjaomast looma või asjaomaseid loomi“, kuna asjaomaste loomade arv sõltub toetuskõlblikkuse kriteeriumidest ja kõnealustes toetusetaotlustes deklareeritud loomadest.

54 Teiselt poolt, kuigi delegeeritud määruse nr 640/2014 põhjendusest 31 nähtub, et maaelu arengu toetuse meetmetega seotud toetuse andmisest keeldumise korral tuleks lähtuda hoiatavuse proportsionaalsuse põhimõttest, ei saa tootmiskohustusega seotud toetuse saajate hulgast väljajätmist pidada ebaproportsionaalseks, kuna tegemist ei ole sanktsiooniga, vaid pelgalt toetuse andmise toetuskõlblikkuse kriteeriumide täitmata jätmise tagajärjega (vt selle kohta 24. mai 2007. aasta kohtuotsus Maatschap Schonewille-Prins, C-45/05, EU:C:2007:296, punkt 58, ning 29. veebruari 2024. aasta kohtuotsus Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet), C-437/22, EU:C:2024:176, punkt 56 ja seal viidatud kohtupraktika).

55 Lisaks võib delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõike 3 tõlgendust, mida pooldavad eelotsusetaotluse esitanud kohus ja SB ning mille kohaselt peab viimasel olema õigus toetusele kümne lehma eest, pidada – nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 34 sisuliselt rõhutas – selliseks, et see võimaldab taotlejal tagantjärele vähendada toetusetaotluses deklareeritud loomade arvu.

56 Sellega seoses tuleb märkida, et Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust nähtub, et Ungari kohaldab ammlehmade pidamisega seotud toetuse suhtes rakendusmääruse nr 809/2014 artikli 21 lõikes 1 osutatud taotlustel põhinevat korda. Seega peab taotleja selle sätte punkti c kohaselt märkima deklareeritud loomade arvu ja veiste puhul iga looma täpse identifitseerimiskoodi. Kuivõrd taotluse esitamise initsiatiiv tuleb taotlejalt, võib ta taotluses deklareerida mitte kõik tema valduses olevad loomad, vaid üksnes need, kes vastavad toetuskõlblikkuse kriteeriumidele. Kui selles taotluses märgitud loomad on aga deklareeritud – nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 36 –, on rakendusmääruse nr 809/2014 artikli 15 lõike 3 ja artikli 21 lõike 1 punktiga c nende sätete koostoimes siiski keelatud muuta maksetaotlust, sealhulgas selles deklareeritud loomade arvu, kui pädev asutus on toetusesaajat sellest taotlusest tulenevatest rikkumistest juba teavitanud. Delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 2 alapunkti a kohaselt on iga toetuskõlblikkustingimuse täitmata jätmine nõuete rikkumine.

57 Käesoleval juhul teatas pädev asutus SB-le neist nõuete rikkumistest 25. juunil 2020, kui ta toetusetaotluse tagasi lükkas, märkides, et 30% poegimismäär ei olnud saavutatud. Sellisel juhul ei ole vastavalt eeltoodud kaalutlustele võimalik taotluses deklareeritud loomade arvu tagantjärele vähendada.

58 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ja SB tõlgendus delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõikele 3 on seega vastuolus rakendusmääruse nr 809/2014 artikli 15 lõikega 3 koostoimes selle rakendusmääruse artikli 21 lõike 1 punktiga c.

59 Eeltoodust tuleneb, et esimesele küsimusele tuleb vastata, et delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõiget 3, arvestades selle delegeeritud määruse põhjendusi 28 ja 31, artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkte 16 ja 18 ning artikli 31 lõikeid 1–3, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus selline liikmesriigi praktika, mis seisneb selles, et tootmiskohustusega seotud toetuse taotlus

jäetakse tervikuna rahuldamata, kui ei ole täidetud riigisiseses õiguses selle toetuse saamiseks ette nähtud tingimus, nimelt nõue, et kõnealuse toetuse taotluses deklareeritud loomade puhul peab olema saavutatud 30% poegimismäär, selle asemel et piirduda toetuse vähendamisega, kohaldades nimetatud delegeeritud määruse artikli 31 lõigetes 1–3 ette nähtud haldussanktsioone.

Teine ja kolmas küsimus

60 Kuna teise ja kolmanda küsimuse on eelotsusetaotluse esitanud kohus esitanud üksnes juhul, kui kõnealune riigisisene praktika on sisuliselt vastuolus delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 30 lõikega 3, siis ei ole esimesele küsimusele antud vastust arvestades vaja neile küsimustele vastata.

Kohtukulud

61 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas, mida on muudetud komisjoni 4. mai 2016. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2016/1393, artikli 30 lõiget 3, arvestades delegeeritud määruse nr 640/2014, mida on muudetud delegeeritud määrusega 2016/1393, põhjendusi 28 ja 31, artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkte 16 ja 18 ning artikli 31 lõikeid 1–3,

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus selline liikmesriigi praktika, mis seisneb selles, et tootmiskohustusega seotud toetuse taotlus jäetakse tervikuna rahuldamata, kui ei ole täidetud riigisiseses õiguses selle toetuse saamiseks ette nähtud tingimus, nimelt nõue, et kõnealuse toetuse taotluses deklareeritud loomade puhul peab olema saavutatud 30% poegimismäär, selle asemel et piirduda toetuse vähendamisega, kohaldades nimetatud delegeeritud määruse (muudetud redaktsioonis) artikli 31 lõigetes 1–3 ette nähtud haldussanktsioone.

Allkirjad